

skaberne. Alt dette medfører et lavere nettotræk på statens konto.

Ligeledes foreslås det, at overskydende selskabsskat udbetales tre hverdage efter den 20. november, og som kompensation hæves det skattefrie tillæg fra 4 til 4,2 pct., hvilket forekommer rimeligt.

I høringsvarene gøres der opmærksom på, at den 20. november ikke er et velvalgt tidspunkt for indbetaling af sidste rate acontoskat, da de fleste selskaber har kalenderåret som regnskabsår. Det vil medføre, at man i selskaberne skal gætte på overskuddet. Der lægges op til en betaling sidst i januar, hvilket lyder fornuftigt, og vi har noteret os, at finansministeren har sendt ideen videre til skatteministeren.

I sidste del af lovforslaget lægges der også op til af likviditetsmæssige årsager at udskyde betaling af hektarstøtten med cirka en uge, og det kompenseres der for med 6 mio. kr.

Alt i alt et lovforslag, der er oppe i tiden, og som vi er positive over for, men hvor det er vigtigt, at forholdene omkring kommunerne afklares i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

Pia Christmas-Møller (KF):
Med gennemførelsen af forslaget vil vi opleve en forbedring og effektivisering og styrkelse af statens afregning og udbetalinger, og det vil være i størrelsesordenen 150 mio. kr. årligt.

Det kan vi fra konservativ side give fuld støtte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Ole Sohn som ordfører og derefter fru Margrethe Vestager som ordfører.

Ole Sohn (SF):
Det plejer at være sådan, at jo mere kompliceret og teknisk et lovforslag er, jo kortere bliver ordførertalerne, men jeg vil alligevel prøve at se, om jeg ikke kan trække tiden lidt.

Jeg vil gerne sige om lovforslaget, at ideen, som den blev præsenteret, da vi forhandlede finansloven, var, at man skulle styrke statens likviditetsstyring – og det er vi fuldstændig enige i – og at ofrene for opgaven ville være banker og sparekasser, som ville miste nogle rentemidler til fordel for staten.

Men sådan som lovforslaget er skruet sammen, har det jo fået en lang række utilsigtede virkninger.

Andre har nævnt spørgsmålet omkring kommunernes likviditet, hvor man går ind i eksisterende aftaler, uden at vi på nuværende tidspunkt kender regningen, og det er selvfølgelig også meget interessant at vide, hvad det koster i DUT fra staten til kommunerne, hvis man griber ind i aftalen.

Dertil kommer en række af de eksempler, som er nævnt fra a-kasser. Bl.a. opkræver a-kassen FTF, fordi det for dem er mest praktisk, kontingentet 3 måneder forud, altså 3 måneder, før staten er berettiget til pengene. De kommer til at afregne fra starten, og det er under alle omstændigheder ikke tilsigtet, og det vil også være en helt urimelig måde at gribe ind i en a-kasses måde at tilrettelægge sin virksomhed på og dermed påføre den væsentligt højere administrationsomkostninger. Når man pålægger a-kassen højere administrationsomkostninger, pålægger man altså også medlemmerne et øget kontingent, og det er et spørgsmål, om det ikke er i strid med skattestoppet.

Kl. 15.50

Derfor mener jeg faktisk, at der i den måde, forslaget er udformet på, umiddelbart – havde jeg nær sagt – ligger flere spørgsmål, end der gives svar, og derfor vil jeg sige til både ministeren og til udvalgsformanden, at det her altså fordrer nogle grundige forhandlinger, inden vi kan færdiggøre det her lovforslag. Men eftersom det skal være i år, så må vi jo smøge ærmerne op og tage den tid.

Men jeg mener faktisk, at der er en lang række ting, der skal afklares. Jeg mener også, at der er nogle ting, der skal ændres i loven, før at den lever op til det, vi har snakket om tidligere.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):
I forhold til den indholdsmæssige redegørelse skal jeg ikke tilføje noget i forhold til de ordførere, som har været på talerstolen. Blot to bemærkninger: For det første står Det Radikale Venstre selvfølgelig til fulde inde for det, som var aftalen under finanslovforhandlingerne med et indhold, som svarer nogenlunde til det af hr. Ole Sohn refererede, nemlig at finde en finansiering, som bedrede statens likviditetsstyring. Og dem, som det var rettet imod, var netop afregningen